№ 38.

WARSZAWA.

9/21 wrześ. 1871 roku.

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałéj, 12.

Ekspedycja i Skład Główny w Księgarni **Gebethnera** i **Wolffa**, Krakowskie-Przedmieście, 415.

ROK VI.

OPŁATA.

Merkury:		rocz.	półr.	kwar.
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	,,	5,20	2,60	1,30
Ekonomista i Merkury:				
w Warszawie		8	4	2
z przesyłką pocztą		10	5	2,30

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce po kop. 5, albo ½ kop. za 5 liter

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY

Uwaga świata politycznego pomimo pokoju, przerzucaną jest z jednego punktu Europy na drugi, wszędzie upatrując ciekawe i niespodziewane zjawiska. Po sprawach francuzkich zajęto się wjazdem do Rzymu, następnie kwestją rumuńską, powstaniem w Albanji, które dotychczas jeszcze nie zostało przytłumione, nareszcie dwukrotnym zjazdem cesarzów austrjackiego i niemieckiego, a teraz przedmiotem uwagi jest Austrja, stanowczo zrywająca z niemiecką przeszłością i przyjmująca wybitną cechę słowianizmu. To nowe przeistoczenie się Austrji, zdaje się przedstawiać już pewne trudności; podobnie jak Czesi, którzy dotychczas byli tylko licznymi widzami tego co się w koło nich działo i w sprawach publicznych żadnego nie brali udziału, tak też rozpoczynają i deputowani niemieccy, gromadnie występując z sejmów z zaprotestowaniem jakoby nielegalnego postępowania rządu.

We Francji Zgromadzenie Narodowe już się rozjechało na ferje. Przeciwko uchwalonym podwyżkom celnym, podnoszą się już głosy w Anglji, z żądaniem podniesienia cła na wyroby francuzkie; są to jednak głosy pojedyńcze, ogół jest niechętny represaljom. Wywóz Anglji wynosił w roku zeszłym 199.640.983 Ł., przywóz 303.296.082. Dziesiąta część wywozu szła do Francji, a ósma część przywozu z Francji; można więc sobie wyobrazić jak ważne są interesa na kartę stawiane. Liczą też w Anglji na opór francuzkich handlarzy wina, którzy sprzedają do Anglji 4 do 5 miljonów galonów wina i pewnie nie zechcą być wystawieni na straty, jakieby przy podniesieniu cła ponieśli.

Giełda londyńska przez cały tydzień bardzo słabém życiem oddychała. Jedyną przerwę stanowiły dwie pożyczki: hiszpańska i turecka, z tych pierwsza ze świetném powodzeniem, bo z 20-krotną przewyżką, a druga z zupełném fiasco, wywołaném śmiercią Alego-Paszy. Gotówki jest wciąż niezmiennie wielka obfitość, chociaż znaczne sumy odchodzą do Niemiec; dyskonto pozostaje przy 1¾ do 2%.

W Paryżu wznoszenie się papierów w kursie nie ustaje; spekulacja rozwija się w wysokim stopniu. Czynności wieczornéj giełdy na bulwarze włoskim i na Passage de l'opéra, przybrały tak wielkie rozmiary, że ażeby módz przywrócić w tych stronach swobodną komunikację, musiano wyjednać u prefekta Sekwany rozkaz wzbronienia raz na zawsze w tych punktach czynności giełdowych. Renta 3% po odcięciu w d. 16 b. m. kuponu na 75 cent., utrzymała się do końca tygodnia na 57; nowa 5%, kupon natychmiast w podwyżce odzyskała, pozostawszy przy 91½; włoska renta w skutek realizacji zeszła na 60,65. Hiszpańskie papiery w skutek nadspodziewanego powodzenia pożyczki, były bardzo poszukiwane; zamiast na 150 milj. fran. podpisano się na miljard. Sam bank paryzki pokrył pożyczkę 1½ razy. Akcje banku francuzkiego podniosły się z 3.150 do 3.200, gdyż ostatni bilans wskazuje ogólne zmniejszenie się ciężarów: obieg banknotów z 1.963 na 1.942 milj.; paryzki portfel z 141 na 131 milj.; prowincjonalny z 273 na 256; prolongowane wexle o 17 milj. i wynoszą teraz 129 milj. Credit Mobilier poszedł do 230. Panowie Haussmann i Vandal zostali stanowczo członkami zarządu téj instytucji, a Haussmann po naradzie komitetu obrany został na prezydującego i administratora.

Komisja rady municypalnéj w porozumieniu z prefektem Sekwany, oznaczyła kurs emisyjny nowéj pożyczki Paryża, na którą subskrypcja odbędzie się w d. 26 i 27 b. m. w obligacjach pełno liberowanych po 270, w nieliberowanych po 277. Na giełdzie płacą już premji po 16—18 franków od sztuki.

Wiedeńskie sfery finansowe znajdują się w febryczném rozdrażnieniu; liczyli oni na świetną jesienną kampanję, a nie wzięli w rachubę sytuacij bankowych. Spodziewano się, że nadmiar gotówki zagranicą ułatwi wszelkie operacje, ale zagranica w obec pieniężnych kłopotów giełdy wiedeńskiéj, woli raczéj posiadane papiery zbywać niż nowe kupować. Bank narodowy chociaż zaliczył w ostatnim tygodniu 18 miljonów, ale te przeszły niepostrzeżenie a więcéj zaliczeń robić nie może i nie chce; prywatne zaś banki chciałyby ale nie mogą. Doświadczenie nauczyło, że od czerwca do października zapasy gotówki wyczerpują się na interesa towarowe z odjęciem ich giełdzie, ale spekulanci w zapędach swych i téj okoliczności na uwagę nie wzięli i teraz gorzko tę lekkomyślność przypłacać muszą; z drugiéj strony wiadomo także, że przypływ gotówki rozpoczyna się w listopadzie i trwa do maja, dochodząc często do nadmiaru, ale zamiast czekać na tę

porę, wypuszczano w lecie emisję za emisją, i tym sposobem gotówkę z targu wyczerpano. Przyszło już do tego, że pierwszorzędne wexle, jak na zakład kredytowy, niżéj 8% nie dyskontują. W takim stanie rzeczy, prolongat zastawów odmawiają i spekulanci, chociaż niechętnie, muszą posiadane papiery sprzedawać. Stąd pochodzi obniżka kursów, np. akcij zakładu kredytowego na 288,80, anglobanku na 249,60, lombardów na 188 i t. p.

Berlińska giełda pozostawała pod wyłącznym wpływem giełdy wiedeńskiéj; telegraf pracował bez przerwy i niemal każdéj giełdy sytuację kilkakrotnie zmieniał. Spekulanci byli tu gotowi do podwyżki austrjackich papierów, gdyż w ich przekonaniu sytuacja obecna w Wiedniu jest przechodnią, a pieniężna pomoc wkrótce niewątpliwą; rozpoczęty wywóz zboża ma wszystkiemu zaradzić. Rozpuszczono też wieść, że w Paryżu utworzyło się stowarzyszenie do podbijania akcij austr. państwowych kolei, tak zwanych francuzów; natychmiast rzucono się z namiętnością do ich wykupywania po wznoszących się kursach, żeby w parę dni zupełnie ich znów zaniedbać. W ruskich i w naszych papierach kursa nie wiele odbiegały, ale obroty ograniczały się do drobnostek. Natomiast ruch wexlowy przybrał ogromne rozmiary przy ciągle obniżającéj się stopie wexli na Londyn i Paryż. Pierwsza z tych dewiz spadła tak nisko jak się tego nigdy nie spodziewano; kursu 6,17 $^{3}/_{8}$ nie widziano już od czasu wielkiéj angielskiéj handlowéj kryzys, a jeszcze i tak trudnym jest do osiągnięcia. Paryż po 77 $^{5}/_{8}$ jest również nadzwyczaj nizkim. Na Petersburg i na Warszawę kursa prawie się nie zmieniły, ale tendencja była w końcu ku podwyżce.

W Petersburgu przez pierwsze 3 dni kursa utrzymywały się na wysokości poprzedniego tygodnia, t. j. pierwszorzędny Londyn otrzymywano po 32 $^{5}/_{8}$ pensów. Następnie wiadomości z zagranicznych targów zbożowych, zaczęły wskazywać mniejsze pokupy, co natychmiast tak na odeską jak i na petersburgską giełdę zaczęło szkodliwie oddziaływać. Pomimo, że w tym czasie nie załatwiono się jeszcze z miesięczną likwidacją, a tém samém że gotówka która od pewnego czasu staje się rzadszą, obecnie była bardzo trudną do otrzymania—jednakże kupujący gromadnie wystąpili i po 32 $^{9}/_{16}$ bardzo chętnie ofiarowany sobie papier zakupywali. Exportowe wexle nabywano po 32 $^{5}/_{8}$, na Paryż po 347.

Z papierów publicznych solidnych nabywane są bilety bankowe, wykupne i renta; ze spekulacyjnych stoją teraz na pierwszym planie akcje instytucij bankowych, które też z każdym dniem wyżéj się wznoszą. Pomiędzy nimi są i akcje warszawskiego banku płacone już po 310. W premjowych pożyczkach i akcjach dróg żelaznych, obroty są bardzo słabe przy po większéj części obniżonych kursach.

Warszawska giełda niczém się od zaprzeszłotygodniowéj nie różniła: w kursach wexli zaledwie lekki ślad różnicy na naszą korzyść; w papierach publicznych wcale jéj nie ma; obroty w pierwszych zaledwie średnie, a w drugich zupełnie słabe. Z wexli najwięcéj nabywano na pruskie miejscowości; do kupujących należał głównie Bank Polski na potrzebę październikowych kuponów i wylosowanych obligów skarbowych, które bez wyjątku są dla korzystniejszego kursu płatne w Berlinie; wexle na tę miejscowość obniżyły się z 125% na 124 $^{2}/_{3}$%, Londyn zszedł na 7,38, Wiedeń na 103 $^{1}/_{2}$%.

Z papierów publicznych, jedne tylko listy zastawne miejskie miały większe obroty i te też otrzymały małą zwyżkę do 84 $^{1}/_{3}$; listy likwidacyjne miały także chętniejszych nabywców, ale przy żądaniach tylko drobnych partij, zaledwie zdołały utrzymać się na dawniejszym kursie 74 $^{1}/_{6}$. W listach zastawnych obroty bardzo słabe, przy kursie: za I-éj em. 89 $^{2}/_{3}$, za II-éj em. 88 $^{2}/_{3}$, a w ostatnim dniu 88 $^{1}/_{2}$, za 5% nowe 89 $^{1}/_{4}$. W akcjach nic nie robiono, nawet wiedeńskie przy obniżonym kursie w Berlinie były także w zaniedbaniu. Za akcje towarz. ubezpieczeń płacono już 152, a żądania podniesiono do 153; akcje banku handlowego poszukiwane były po 303 na wysyłkę do Petersburga, gdzie już do 310 doszły. W premjowych pożyczkach nic nie robiono.

DROGI ŻELAZNE W ROSJI.

W „*Przewod. Ekon.*“ znajdujemy następujący ciekawy artykuł poczerpnięty z „*Warrens'a Wochenschrift.*“

Ogromne zyski, jakie odnosili przedsiębiorcy budowy dróg żel. w Rosji, wywarły tak czarujący wpływ na spekulantów, iż w r. 1869 przeszło 160 rozmaitych osób podało do rządu prośby o pozwolenie na przedwstępne pomiary i plany.

Z końcem roku 1870 było w Cesarstwie, łącznie z Królestwem Polskiém, 1.370 mil gotowych kolei żelaznych w ruchu, w budowie zaś przeszło mil 500. Linje te przerzynają państwo rosyjskie w dwóch kierunkach głównych: z północy na południe i ze wschodu na zachód. Do wybrzeży morza Baltyckiego (z wyłączeniem Finlandji) dotykają koleje w czterech punktach. Także sama ilość kolei wkrótce dotknie brzegów m. Czarnego i Azowskiego; w krótkim czasie pięć nowych kolei połączy Rosję z Austrją i Prusami, a pięć innych dosięgnie brzegów Wołgi. Wszystkie jednak koleje nie biegną w obu wymienionych kierunkach równolegle, ale z Moskwy i Petersburga rozbiegają się promieniami; w krótkim atoli czasie mają być zbudowane nowe linije, łączące w prostym kierunku morze Baltyckie z Czarném.

Główna sieć kolei rosyjskich ma być uzupełnioną siecią kolei pobocznych. Oprócz tego, jak wiadomo, zbudowane zostaną koleje azjatyckie dla połączenia Rosji europejskiéj z Syberją i morzem Kaspijskiém. Jedna z głównych linij pójdzie na Orenburg, druga na Ural do Syberji. Za Kaukazem także zamierzono wybudować kolej aż do zetknięcia z morzem Kaspijskiém w okolicy Baku. Plany kolei już zdejmują inżenierowie rządowi.

Rząd postanowił nie koncesjonować w jednym roku więcéj kolei nowych jak tylko 2.000 wiorst, t. j. 286 mil, zastrzegając nadto, że czwarta część téj długości zbudowaną będzie wyłącznie w celach strategicznych. Domyślić się można jak ogromne korzyści przyniosą koleje Cesarstwu. W razie wojny będzie można użyć do przewozu wojsk i tych kolei, które głównie przeznaczone są na posługi handlu i przemysłu.

W Rosji, gdzie koleje budują się głównie groszem cudzoziemców, należy być nadzwyczaj przezornym w wyborze kierunku dróg żelaznych. Kolej strategiczna ze Smoleńska do Brześcia litewskiego, przechodząca przez prowincje nie przemysłowe, wydaje się nam zbyteczną, zwłaszcza, że koleje warszawsko-petersburgska i brzesko-berdyczowska, wystarczają zupełnie na zapewnienie związku głębi Cesarstwa z Królestwem Polskiém.

Rosja nie jest tak gęsto zaludnioną jak zachód Europy, przemysł jéj fabryczny nie jest także rozwinięty, dla tego też stosownie do rozległości państwa, liczba podróżnych i ilość towarów przesyłanych nie może być porównywaną z ruchem na kolejach zachodniéj i środkowéj Europy. I tak w ciągu roku 1868, gdy długość kolei rosyjskich wynosiła 780 mil, przewieziono na nich 8.783.289 osób i 128.286.592 cent. celnych towarów, na każdą więc milę przypadało przeciętnie 11.260 osób i 164.470 cent.

cel. towarów. W r. 1870, w którym długość kolei doszła do 1.370 mil, przewieziono 13 miljonów osób i 200 milj. cent. cel. towarów, a więc z powiększeniem długości kolei, ruch się na nich odpowiednio nie zwiększył.

Koleje angielskie w r. 1867 były długie na 3.070 mil geogr., a na każdą milę wypadało przeciętnie 87.640 osób i 854.000 cent cel.; ruch zatém pasażerski był ośm razy, a towarowy pięć razy większy jak w Rosji. W tymże czasie na pruskich kolejach żelaznych przewożono na milę 42.224 osób i 672.000 cent. cel. towarów, a więc tak podróżnych jak i towarów było cztery razy tyle co w Rosji.

Powyższe przykłady okazują, że ruch osobowy i towarowy na kolejach, zależy wyłącznie od gęstości zaludnienia, od handlu i przemysłu. W Prusiech od r. 1844 do 1867 długość kolei żelaznych zwiększyła się ośm razy; ruch osób powiększył się o 1000%, ruch zaś towarowy o 8000%; to pokazuje dowodnie, że ruch towarowy rozwija się o wiele prędzéj, aniżeli ruch pasażerski. Tegoż samego należy się spodziewać i w Rosji.

Niektóre koleje rosyjskie sowicie się rentują. Na petersburgskiéj w r. 1864 przewożono średnio na milę 14.390 osób i 135.800 cent. towarów; w r. 1867 ruch osób był prawie taki sam, przewieziono bowiem 14.490 osób, ale za to 303.094 cent. towarów; ruch więc towarowy powiększył się blizko o 125%. Do tego przyczyniły się dwie okoliczności: naprzód wydzierżawienie kolei moskiewsko-petersburgskiéj towarzystwu prywatnemu i powtóre otwarcie kilku nowych linij zbiegających się w Moskwie, które przysporzyły towarów.

W r. 1863 otwarto koléj pomiędzy Moskwą i Niższym Nowogrodem; okoliczności wyżéj przytoczone nie mogły przyczynić się do zwiększenia ruchu, a zatém ruch rozwijał się naturalnie. W pierwszym roku przypadło na milę 12.348 osób i 99.680 cent. towarów. W roku 1868 przewożono osób 13.552, towarów zaś 165.200 centnarów; ruch więc osób powiększył się o 9%, towarowy o 65%. To cośmy powiedzieli, dowodzi, że ruch osobowy na kolejach rosyjskich długo jeszcze będzie drugorzędnym źródłem dochodów, gdy tymczasem ruch towarowy w państwie tém, wydającém tyle różnorodnych płodów surowych wywożonych za granicę, będzie się szybko zwiększał. W kraju mało zaludnionym, posiadającym mieszkańców nie nazwyczajonych jeszcze do wielu potrzeb ludności w środku i na zachodzie Europy zamieszkałych, ani produkcja, ani spożycie nie dadzą się porównać z spożyciem i produkcją krajów gęsto zaludnionych, których ludność inne ma przyzwyczajenia. W Ameryce wypada na milę ruch towarowy 175.000 cent., jeżeli zaś odliczymy od tego gęsto zaludnione stany wschodnie, to ruch ten wyniesie tylko 94.000 centnarów, bo w mniéj ludnym kraju, wszystkie potrzeby są mniejsze.

Aczkolwiek koleje żelazne przyczyniają się do zwiększenia ruchu towarowego, to jednakże on nie może przekroczyć pewnych granic przez naturę zakreślonych.

Ażeby choć w przybliżeniu na przyszłość obliczyć dochody kolei z tego źródła w Rosji płynąć mogące, trzeba sobie naprzód zdać sprawę z rodzaju towarów, jakie one przewozić będą.

W pierwszym rzędzie umieścić należy towary wywożone z Rosji za granicę. W r. 1868 wywieziono z Cesarstwa lądem i morzem około 57 miljonów cent. cel. rozmaitych płodów rosyjskich. Wprowadzono towarów zagranicznych 30 milj. cent. cel. Głównym przedmiotem handlu wywozowego było zboże w ilości 21 milj. korcy. Zboże odgrywa także nie małą rolę w ruchu wewnętrznym handlowym. W państwie bowiem tak rozległém jak Rosja, wydarza się miejscami nieurodzaj i głód, jak to ostatniemi czasy miało miejsce na Litwie; nadto północne prowincje, jak gubernja archangielska i t. d., nie wydają wcale zboża, potrzeba je więc tam dowozić, a obrót ten roczny w handlu wewnętrznym obliczają na 17 milj. cent. cel. Na wszystkich kolejach i na rzekach przewozi się i spławia według przybliżonych wyrachowań zboża około 100 milj. cent. rocznie, tak na potrzeby miejscowe jak i na handel zagraniczny.

Żelazo zajmuje także bardzo ważną pozycję w handlu przewozowym. Rosja potrzebuje go niezmiernie wiele; produkuje ona około 3.400.000 cent. żelaza rocznie, lecz to nie wystarcza na zaspokojenie jéj potrzeb; sprowadza go więc jeszcze drugie tyle z zagranicy.

Budulec i drzewo opałowe, węgle kamienne, na niektórych kolejach stanowią znaczną część frachtów. W r. 1868 na kolei niższo-nowogrodzkiéj wynosiły one 30% całego ruchu towarowego. Skoro jednak wydobywanie węgla kamiennego wzrośnie w Cesarstwie, transport jego zatrudni niewątpliwie mnóstwo pociągów na kolejach tamtejszych, tém bardziéj, że południowa Rosja nie obfituje wcale w drzewo opałowe. *(d. n.)*

Wiadomości bieżące.

— *Grunta rozporządzalne w Stanach Zjednoczonych.* Według wykazów znajdujących się w centralnym urzędzie ziemiańskim, Stany-Zjednoczone posiadają jeszcze 1.034 miljonów akrów gruntu do odstąpienia kolonistom. Z tego na wschód Missisipi znajduje się 60 miljonów akrów, na zachód 974 miljonów, mianowicie w Jowa, Missouri i Arkansas 16 miljonów, w Dokota i Wyoming 45 milj., w Mentanie 77 milj., w Kansas 43 milj., w Nebraska 52 milj., w Colorado i Idoho 118 milj., w Nowym Mexiku i Utah 124 milj., w Newadzie i Arizonie 135 milj., w Minnesota 39 milj., a w Kalifornji, Oregonie i Waszyngtonie 201 miljonów. Na terytorjum Indjanów znajduje się prócz tego jeszcze 44 milj. akrów, które również należą do Stanów Zjednoczonych.

— *Najszybciéj idącym pociągiem* na całéj kuli ziemskiéj jest prawdopodobnie nowy pociąg kurjerski z Plymouth do Londynu, w téj części drogi, którą przebywa po linjach Bristol, Exeter i Great-Western. Przebiega on w $4\frac{1}{2}$ godzin drogę między Exeter i stacją Podington w Londynie, czyli 194 mil angielskich, licząc w to także 5 minut przystanku w Bristol i 10 w Londynie. Irlandzki pociąg pocztowy, na linji London-North-Western, znany dotąd jako najszybszy, potrzebuje 6 godzin 35 m. do przebycia drogi między Londynem i Holyhead, co czyni tylko 170 mil w ciągu $4\frac{1}{2}$ godzin.

— *Wywóz cukru z fabryk w Kr. Polskiém do Cesarstwa w r. 1871.* W trzech pierwszych miesiącach r. b. wywieziono mączki cukrowéj z cukrowni Królestwa Polskiego 74.600 centnarów celnych, w drugim kwartale 27.100 centnarów. Cukru rafinowanego w ciągu pierwszego półrocza wywieziono do Cesarstwa 45.620 centnarów celnych. Razem więc mączki i cukru dostarczyły Rosji cukrownie Królestwa Polskiego 147.320 cent. celnych, a oprócz tego pokryły potrzebę miejscową bez porównania większą.

— *Urodzaj chmielu* w tym roku wcale się nie powiódł. W Ameryce zaniechano nawet rozpinania go na tyki, tak źle się urodził. Okolice Saatz zaledwie wydadzą czwartą część zwykłego zbioru, gdyż grady i burze większą część roślin zniszczyły. W Anglji, Bawarji i Badeńskiém zimna i robactwo zaszkodziły chmielowi nadzwyczajnie. W Galicji urodzaj daleko lepszy i spodziewać się można średnich zbiorów, a kupcy niemieccy dopytują się bardzo o chmiel galicyjski. Właściciele chmielników powinni się mieć na baczności, ażeby ich nieświadomości co do nieurodzaju chmielu za granicą, kupcy pruscy na swoją korzyść nie obrócili.

— *Wystawa powszechna w Wiedniu w r. 1873*, otwartą zostanie w d. 1 maja 1873 r. w Praterze. Prace przygotowawcze już pokończone zostały, a wystawa urządzoną będzie na wzór swych poprzedniczek w Londynie i w Paryżu. Biuro wystawy otwartém zostało w d. 1 sierpnia, przy ulicy Praterstrasse pod N. 42, gdzie interesanci zgłaszać się mają. Kierownikiem wystawy mianowanym przez Cesarza jest baron Wilhelm Schwarz-Senborn.

— *Lokomotywa dla dróg bitych*, sprowadzona z Anglji do Węgier przez hr. Edm. Schecheny, po wypróbowaniu okazała się praktyczną. Ciągnie ona wozy po gościńcu bitym, a sama nie zarzyna się kołami. Właściciel podał prośbę do ministerstwa komunikacji w Peszcie o udzielenie mu przywileju na wyłączne używanie przez pewien przeciąg lat lokomotyw tego rodzaju.

— *Bank narodowy austrjacki* wytoczył rządowi proces w skutku powstrzymania przez tenże dopłaty do dywidendy w sumie złr. 340.530; jaka była w r. 1868 przyobiecaną.

Ogłoszenie.

KURSA GIEŁDY.

dnia 20 września 1871 roku.

			RÓWNIA (pari)	Żądano	Płacono	Stosunek do równi na 100
			R u b l e			
	1. Papiery publiczne.					
	a) Rządowe.					
Polskie.	Obligi Skarbowe (r. 100. 150. 500).	4	100	.	.	.
	Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.
	Cert. ban. na obl. cz. *A* (z. 300) z k.	5	45	.	.	.
	,, ,, ,, ,, *B* (z. 200)	0	30	.	.	.
		5	30	.	.	.
	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.
	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	74,20	73,90	73,90
	kupon	.	.	.	1,21%	.
Ruskie.	5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.
	Pożyczka premjowa z r. 1864 r. . .	5	100	.	.	.
	,, ,, ostemplowana .	.	.	.	.	.
	,, ,, z r. 1866 r. . .	5	100	.	.	.
	,, ,, ostemplowana .	.	.	.	.	.
	Metaliki (300) lutowe.	4	100	.	.	.
	Metaliki (300) sierpniowe	4	100	.	.	.
	Bilety Banku Pańs. (100 i wyżéj) .	5	100	.	.	91
	b) Towarzystw i Spółek.					
Polskie.	Listy zast. m. Warszawy.	5	.	84,75	84,50	84,50
	kupon.	.	.	.	2,34 $^{13}/_{18}$	.
	,, ,, (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	90,10	89,70	89,70
	,, ,, ,, ser. 2	4	100	89,10	88,70	88,70
	kupon	.	.	.	0,97 $^{7}/_{9}$	.
	Listy zastawne nowe z r. 1869 . .	5	100	89,60	89,35	89,35
	kupon . . .	.	.	.	1,22 $^{2}/_{9}$	.
	Obligi Tow. Kred. Ziemskiego . .	5,475	100	100,50	100	100
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	.	:	.
	,, ,, ,, W-B. (100. 150) . .	4	100	.	.	.
	,, ,, ,, ,, (500) . . .	5	100	.	.	.
	Obligacje ,, Teresp. (100) . . .	5	100	.	.	.
	Akcje ,, Łódzk. (100) . . .	5	100	.	.	.
	,, Banku Handl. w Warszawie	.	125	.	.	.
	,, Warsz. Tow. Ubez. od ognia	.	125	154	153	122,40
Rus.	Ruskie listy zastawne	5	100	.	.	.
	Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125) . . .	5	125	.	.	.
	Obligacje ,, ,, ,, ...	4½	100	.	.	.
	2. Wexle.					
	Berlin . . . . (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	112,35	112,20	120,83
	Gdańsk. . . . (100) ,,	.	92,857	.	.	.
	Hamburg . . . (M. B. 300) ,,	.	140,855	.	.	.
	Londyn . . . . (Ł. 1) 3 ,,	.	6,304	7,39	7,37½	116,98
	Paryż . . . . . (Fran. 300) 2 ,,	.	75,214	87,90	.	116,86
	Wiedeń. . . . (Gul. 150) ,,	.	92,857	93,45	93,22½	100,03
	Petersburg . . (Rub. 100) 3 ,,	.	100	98,50	.	98,50
	3. Monety.					
	Półimperjał	.	5,15	.	.	.
	Napoleondor	.	5	.	.	.
	Dukat holenderski	.	3	.	.	.
	Rubel srebrny	.	1	.	.	.
	Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.
	Gulden austrjacki (papierowy) . .	,	0,61.905	.	.	.

STOPA SKUPU:	Warsz.	Londyn	Paryż	Wied.	Berlin	Peter.	Amst.	Hamb.
bankowa:	6%	2¼	5	6	4	7	5½	5
giełdowa:	—	2%	—	5½	3	6/2	5	4

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 9 wrześ.	w ciągu tygodnia przybyło	w ciągu tygodnia ubyło	w d. 16 wrześ.
	r	u	b l	i
1. Skup. Portfel wexli krajow. w Warsz.	2.696.679,05½	258.413,78½	282.030,47½	2.673.062,36½
w Łodzi .	479.537,98½	25.611,05½	27.582,42	477.566,62
w Włocł. .	459.068,27½	19.268, .	20.291,08½	458.045,26
w Lublinie	78.431,42½	2.198,60	5.668,80	74.961,22½
,, zagranicznych . .	386.569,41	546.961,26	212.823,56	720.707,11
2. Zaliczenia na papiery publiczne	918.683,64	30.610,58	23.428,35	925.865,87
3. Pożyczki na zastaw towarów *a)* wełny .	450.832,37	7.215,19	14.965,19	443.082,37
towarów *b)* in. tow.	413.684,82	2,691,37	7.651,37	408.688,82
kosztowności	136.619,38	.	2.114,10	134.505,28
4. Otwarte kredyta	5.699.628,71½	519.242,54	715.909,90	5.502.961,35½
5. Kassa Monety srebrne	2.526.245,46¾	.	1.812,57	2.524.432,89¾
,, złote	45.715,39	.	.	45.715,39
Bilety Banku Polskiego	700, .	.	700, .	.
,, Kred. Cesarstwa.	1.468.380, .	.	294.431, .	1.183.949, .
Łącznie (5)	4.041.040,85¾	.	286.943,57	3.754.097,28¾

Ceny targów warszawskich,

od dnia 14—20 września r. b.

Pszenica do 242 funt. od rs. 5,70 — 8,10. wybor. rs. 8,25 do —. *Żyto* do 232 funt. rs. 4,65—5,40. *Jęczmień* 2 i 4-rz. rs. 3,30 do 4,50. *Owies* rs. 2,40 do 2,70. *Gryka* rs. 4,00 do 4,20. *Rzepak* letni od rs. — do —; zimowy rs. — do —. *Groch* pol. rs. 5,25 do 6,00, cukrowy rs. — do —. *Kasza* jagl. rs. 9,00 do 10,00; jęczm. rs. 5,70 do 6,00; grycz. gruba rs. 6,75 do 7,20. *Mąka psz.* (000) pud rs. 2,45 do 2,50; (00) rs. 2,30 do 2,35; N. I pud rs. 1,90 do 1,95; N. II rs. 1,30 do 1,50, *żytnia* N. I i II pud. rs. 1,25 do 1,45. *Kartofle* rs. 2,25 do 3,00. *Siano* pud rs. 0,30 do 0,37½. *Słoma* pud rs. 0,17½ do 0,20. *Okowita* gar. p. 78° rs. 1,58 do 1,60. Dowozy w ciągu tygodnia wynosiły: *Pszenicy*: kor. 1430. *Żyta*: 920. *Jęczmienia*: 650. *Owsa* 1800.

Drukiem A. Pajewskiego, ul. Niecała Nr. 12 nowy.—Дозволено Цензурою 8/20 Сентября 1871 г.—Redaktor i Wydawca, Wiktor Somer.